

→ Voorwoord van de voorzitter

Al verschillende jaren tracht de Orde van Architecten haar vleugels autonomie te verlenen door hun eigenheid te respecteren! Op de Nationale Raad van september 2005 werd afgesproken dat de twee vleugels tegen december 2005 voorstellen zouden doen over de structuren en de manier waarop de noodzakelijke hervorming van de Orde tot een goed einde kan worden gebracht.

Vandaag zijn we bijna vier jaar verder en de dialoog tussen de verschillende actoren (orde en associaties) raakt maar niet op kruissnelheid. **Het is hoog tijd om terug aan tafel te gaan zitten en de toekomst van de Orde, maar ook van het beroep, te (her)definiëren.** Het gebrek aan dialoog leidt tot onbegrip! We moeten onze aspiraties in een globale context met **alle partners** definiëren.

“ **De functie van een voorzitter is niet die van een baas die bestuurt en voorschrijft! Hij moet een motor zijn, die ideeën samenbrengt en bemiddelt tussen alle partners!**

Hervormen om te hervormen leidt tot niets! Maar we moeten de Orde hervormen om **haar missie opnieuw centraal te stellen**, in een structuur waar de bijdrage van iedereen de juiste weerspiegeling is van de verhouding van de opdrachten die moeten worden uitgevoerd. Het ontbreekt de architecten niet aan ideeën. We moeten leidraden, convergentielijnen en gemeenschappelijke visies ontwikkelen zodat de hervorming door een grote meerderheid gedragen wordt. **Een unanieme consensus bestaat niet! Maar in onze staat wordt over alles onderhandeld en we moeten dan ook op deze basis tewerk gaan!**

In onze bedrijven, waar elke vorm van autoriteit of macht vaak – terecht – bekritiseerd wordt, zijn we het aan onszelf verplicht om na te denken over betere werkingsstructuren. De Orde financiert zichzelf vanuit het beroep. **De autonomie van de vleugels betekent hogere kosten, die we moeten compenseren door een verlichting van de structuren en van de beslissingsniveaus en dit in het voordeel van de architecten!**

“ **We moeten onze aspiraties in een globale context met alle partners definiëren.**

“ **Het gebrek aan dialoog leidt tot onbegrip!**

Ik hoop dat de komende weken gekenmerkt zullen worden door gezond verstand en pragmatisme, zodat de dialogen tussen gemeenschappen, gewesten en associaties vooruitzicht bieden op **een echte hervorming!**

De functie van een voorzitter is niet die van een baas die bestuurt en voorschrijft! Hij moet een motor zijn, die ideeën samenbrengt en bemiddelt tussen **alle** partners!

Collegiale groeten,
Michel De Keyser
Voorzitter van de Nationale Raad

→ **Aarzel niet uw suggesties te formuleren aan webmaster@OrdevanArchitecten.be**

Bovenstaand bericht zal u ongetwijfeld niet ontgaan zijn. Dit onderwerp kwam uitvoerig aan bod in de media in de loop van de maand september 2009. We vonden het dan ook gepast om de Vlaamse architecten in deze editie van *Architext* een en ander te verduidelijken.

Om te begrijpen waar we vandaag staan, moeten we even terug gaan in de geschiedenis. De roep naar autonomie is niet nieuw.

“ De wet laat toe dat de Nationale Raad zich organiseert in een Vlaamse vleugel, en een Waalse vleugel en deze werden dan ook met wederzijdse goedkeuring geactiveerd in 2008.

Voorgeschiedenis

De eerste hervormingsbeweging kwam in 2003 op gang en resulteerde in de oprichting van NeROA f.v., de feitelijke vereniging van de vijf Vlaamse provinciale raden. **De drang om zich met de vijf Vlaamse provincies te gaan organiseren in een feitelijke vereniging kwam er in hoofdzaak omdat men de werking (concrete dossierbehandelingen) op Vlaams niveau wilde uniformeren** en oa. af wilde van de situatie waar architecten “in de ene provincie iets geregeld kregen wat in de andere niet lukte”. Een enthousiaste ploeg mandatarissen tekende de krijtlijnen uit van een nieuwe werkingsstructuur op Vlaams niveau die een stuk efficiënter moest worden dan het logge orgaan van de Nationale Raad. **Ook aan Waalse zijde** stond men open voor het idee van wat meer autonomie en op 14 oktober 2005 werden in de Nationale Raad een aantal basisprincipes gestemd die een verdere hervorming in die zin zouden mogelijk maken.

De Vlaamse werking werd concreet, de mandatarissen organiseerden zich in departementen die zich bogen over beleidsvormende aspecten en raadscommissies die de specifieke dossierbehandelingen provinciaal uniformeerden. **In elk departement en elke raadscommissie zit een afgevaardigde van elke provincie.** Maandelijks wordt een overleg georganiseerd waar de voorzitters van deze departementen en raadscommissies verslag uitbrengen aan de voorzitters van de vijf provinciale raden. NeROA werd ‘Vlaamse Raad f.v.’.

Snel stond vast dat op die wijze een stuk efficiënter en uniformer werd gewerkt maar botste men tegelijkertijd op de beperkingen van het feit dat alle wettelijke bevoegdheden enkel bij de Nationale Raad

“ Al gauw is gebleken dat de visie over de hervorming aan Vlaamse en aan Waalse zijde niet volledig dezelfde is.

liggen. **De Vlaamse Raad kon dus enkel een adviserende rol spelen en kon/mocht niet handelen in de plaats van een Provinciale Raad.**

Intussen begonnen ook onze Waalse collega's zich te organiseren in een eigen werkingsstructuur en ook zij waren vragende partij om één en ander te formaliseren. De wet laat toe dat de Nationale Raad zich organiseert in een Vlaamse vleugel, en een Waalse vleugel en deze werden dan ook met wederzijdse goedkeuring geactiveerd in 2008 als tussenstap naar een definitieve autonome werking van beide taalvleugels. Aan Waalse zijde was men op dat ogenblik nog volop bezig met een werkingsstructuur vorm te geven en heeft men de wettelijke samenstelling van deze vleugel gehandhaafd. **Aan Vlaamse zijde werkte men al sinds 2005 in een nieuwe structuur en heeft men de dagelijkse werking van deze vleugel over gelaten aan de Vlaamse Raad.** Tegelijkertijd werd een werkgroep opgericht die ervoor zou zorgen dat een wetswijziging erdoor kwam die deze autonome werking ook wettelijk regelde.

Waar wringt nu het schoentje? Al gauw is gebleken dat de visie over de hervorming aan Vlaamse en aan Waalse zijde niet volledig dezelfde is. **Aan Vlaamse zijde wil men een volledige autonomie, met alle bevoegdheden op Vlaams en Waals niveau en een wettelijk voorziene overleg- en adviesprocedure tussen de gemeenschappen voor alle nationale en internationale materies.** Aan Waalse zijde houdt men vast aan een model met nog steeds een wettelijk georganiseerd beslissingsorgaan met specifieke bevoegdheden. De wens van de Vlamingen volgt in deze ook de staatshervorming in ons land waar ook reeds een groot deel van de bevoegdheden zijn overgebracht van het federale naar het gemeenschaps- of gewestniveau.

“ Uiteraard is het zo dat beide landsdelen er steeds belang bij zullen hebben gemeenschappelijke standpunten in te nemen inzake nationale en internationale materies.

Om dit struikelblok te begrijpen, leggen we eerst even de huidige werking van de Nationale Raad uit. Zoals reeds gezegd, liggen daar alle bevoegdheden en moet elk voorstel tot aanpassing van wet, deontologie, enz. daar ter stemming worden gebracht om goedgekeurd te geraken. De Nationale Raad is samengesteld uit tien Waals-Duitse mandatarissen en tien Vlaamse. Van deze tien zijn er telkens vijf afgevaardigden van de provincies (één per provincie) en vijf door de koning benoemden. Deze vijf door de koning benoemden hoeven niet noodzakelijk architecten te zijn, al dan niet met eigen praktijk en zijn bijgevolg ook niet verplicht ingeschreven te worden in de tabel. **Dit betekent dat er dus concreet maar vijf van de stemmingsgerechtigden afgevaardigden zijn vanuit de provinciale raden en verkozen zijn door de Vlaamse architecten.** Strikt wettelijk gezien kunnen deze vijf dan nog een volledig eigen standpunt gaan verkondigen in de Nationale Raad. Ze hoeven bij stemmingen niet het standpunt

van hun Provinciale Raad te volgen, wat uiteraard stevig gecon-
testeerd wordt door het gros van de raadsleden zelf, aangezien dit
wel mag verwacht worden van een democratisch verkozenen, maar
helaas in praktijk niet steeds gerespecteerd wordt. **Dit betekent
dus in realiteit dat de kans dat een Vlaams voorstel het haalt bij
stemmingen zeer onzeker is.** Als men dan bedenkt dat op Vlaams
niveau een heel aantal materies gewestelijk en niet meer federaal
zijn ondergebracht, wordt het dus helemaal absurd dat onze Waals-
Duiste confraters mee stemmen over standpunten inzake ruimtelijke
ordening, onderwijs, enz. die op Belgisch vlak al lang niet meer
op dezelfde wijze zijn georganiseerd. Ze hebben er, kort gezegd,
geen enkel uitstaans meer mee maar kunnen bij stemmingen nog
steeds deze items blokkeren. Dit geldt uiteraard ook andersom. Het
heeft totaal geen zin dat Vlamingen zich uitspreken over materies
die volledig Waals-Duits zijn geregeld.

Een wettelijk geregeld overlegorgaan met bevoegdheden zal aan
deze situatie niet veel veranderen. Uiteraard is het zo dat beide
landsdelen er steeds belang bij zullen hebben gemeenschappelijke
standpunten in te nemen inzake nationale (stage, tucht, enz.)
en internationale materies. Daar kunnen perfect afspraken over
gemaakt worden in **een vrijwillig georganiseerd overleg.**

Vandaag

Ten gevolge van de gemaakte afspraken bij de autonomisering van
de taalvleugels werden de nationale werkgroepen afgebouwd en
geen nieuwe opgericht. Items werden voorbereid in Vlaamse en
Waalse werkgroepen. Een duidelijke inschakeling van het personeel
per taalvleugel werd georganiseerd, **een Vlaamse en Waalse secre-
taris-generaal** werd aangeworven, de verantwoordelijkheid van de
te besteden middelen per taalgemeenschap werd stapsgewijs inge-
voerd, enz.

Maar helaas, door de impasse in de besprekingen rond de wetswij-
zigingen door het fundamentele verschil in visie, wordt een doorge-
dreven autonomisering op de lange baan geschoven en achten een
deel van de huidige nationale mandatarissen de hervorming, frag-
mentarisch zoals ze nu is, als voldoende. **De huidige nationale voor-
zitter start opnieuw met het oprichten van nationale werkgroepen
zonder rekening te houden met werkingsstructuur van de Vlaamse
Raad.** Het nationaal orgaan handelt nog steeds zoals hierboven
beschreven, er is bijgevolg nog steeds een beperkte stem van de
Vlaamse architecten bij stemmingen in de Nationale Raad, terwijl de
standpunten van diezelfde architecten ondertussen wel erg duidel-
ijk zijn geworden door de reeds jarenlange werking van de Vlaamse
Raad. Ze werden echter tot op vandaag nooit geformaliseerd naar de
leden van deze raad toe.

“ Ten gevolge van de gemaakte
afspraken bij de autonomisering
van de taalvleugels werden de
nationale werkgroepen afgebouwd
en geen nieuwe opgericht.

Deze situatie heeft ertoe geleid dat de Vlaamse Raad **een algemene
vergadering heeft georganiseerd te Leuven op 16 september 2009**
met als doel alle verkozen mandatarissen te informeren over de
inhoudelijke thema's waaraan gewerkt wordt in de departementen
en raadscommissies, en tegelijkertijd te peilen naar hun akkoord om
op de ingeslagen weg verder te gaan.

Negen thema's werden toegelicht. Van de 69 stemmingsgerechtigde
mandatarissen waren er 64 aanwezig of met volmacht. Belangrijke
thema's waren de invoering van **een permanente vorming** voor
architecten, de **hervorming van de stage** en de **tucht**, de mogelijk-
heid om voor alle architecten een **basisverzekering** beroepsaan-
sprakelijkheid te voorzien in de bijdrage, het ijveren voor een **auto-
nome Vlaamse Orde** en de vraag om deze Orde onder de bevoegd-
heid van de **Vlaamse Regering** te doen ressorteren, enz. Alle voor-
stellen werden met een meerderheid aanvaard (gemiddeld 88%), de
laatste zelfs met 92%.

“ Op 16 september 2009 werd de
ingeslagen weg bekrachtigd en
deze boodschap werd ook over-
gemaakt aan de Nationale Raad.

De uitkomst van deze vergadering is **zeer representatief** voor het
standpunt van de Vlaamse architecten, oa. door de massale aan-
wezigheid van de Vlaamse verkozenen en het daaruit resulterende
stemmingsgedrag. Deze resultaten waren dan ook de aanleiding
voor de media om een dergelijk duidelijke visie onder de aandacht
te brengen.

Op 16 september 2009 werd de ingeslagen weg bekrachtigd en deze
boodschap werd ook overgemaakt aan de Nationale Raad. **Naar ana-
logie met de Orde van de Vlaamse Balies zal nu aan een structuur
gewerkt worden waarbij de Vlaamse Orde van Architecten volledig
autonoom kan bestaan.** De Nationale Raad kan niet langer om de eis
tot hervorming van de Orde heen.

Hoe gaat het nu verder?

Om deze vraag te beantwoorden, achten we het nuttig om kort een
aantal voorbeelden te geven van wat de Vlaamse Raad de afgelopen
jaren zoal heeft gedaan.

- **Stage:** de afgelopen jaren heeft deze werkgroep zich gebogen over
de noodzaak van **een permanente vorming** dewelke ook bij andere
beroepstakken (advocaten, enz.) een feit is. Een finaal voorstel is
bijna uitgewerkt en zal oa. **in overleg met de beroepsverenigingen
en het Vlaams architectuuronderwijs georganiseerd worden.** Een
hervormingsvoorstel voor de organisatie van de stage en de toe-
gangsvoorwaarden tot het beroep ligt eveneens ter tafel.

- **Vennootschappen:** door het in voege gaan van **de wet Laruelle**
heeft de architect de mogelijkheid om zijn beroepsaansprakelijk-
heid onder te brengen in een vennootschap. Deze werkgroep heeft
een voorbeeld van de statuten en een handleiding uitgewerkt die
elke Vlaamse architect kan gebruiken en heeft ervoor gezorgd dat
een uniform nazicht ervan wordt georganiseerd. **Een jurist adviseert
daarbij elke Vlaamse architect** die vragen heeft hieromtrent. Naar

“ Duidelijk is dat om al dit vruchtbare werk te kunnen valideren een autonome werking met eigen bevoegdheden dringend is.

de toekomst toe zal deze werkgroep zich ook verder blijven engageren in het debat met de overheid aangaande **het onevenwicht in de verzekeringsplicht** die er op dit ogenblik nog steeds enkel is voor architecten en niet voor de andere bouwpartners.

- **Politiek en werking:** deze werkgroep is tot op vandaag blijven verder werken aan het voorstel tot **wijziging van de wet van 1963** en zal dit met spoed indienen om de autonome Vlaamse werking een feit te laten worden. De finale voorstellen zijn zo goed als klaar.

Andere thema's van deze werkgroep waren en zullen blijvend de onderhandelingen met de diverse instanties zijn, aangaande **het nieuw decreet RO**, de **veiligheidscoördinatie** voor kleine werven, de verstrenging van de **EPB-regelgeving**, enz.

- **Vereenvoudiging:** reeds een aantal jaren buigt een andere werkgroep zich over de administratieve vereenvoudiging voor de Vlaamse architecten en wordt op dit ogenblik een finale piste uitgewerkt voor de **digitalisering van de visa**.

- **Communicatie:** deze werkgroep heeft zich de afgelopen jaren vooral toegelegd op het **sensibiliseren van de bouwheren** betreffende de meerwaarde en noodzaak van het aanstellen van een onafhankelijk architect en zal dit ook blijven doen onder andere door: deelname aan beurzen zoals Batibouw, BIS Bouw- en Immosalon, de organisatie van Mijn Huis Mijn Architect, publicaties voor bouwheren (folders) aangaande de rol van een architect in het bouwgebeuren.

Een ander punt van deze werkgroep was de steun aan **initiatieven die de architect en de bouwheren informeren**: opleidingen georganiseerd door derden, Dag van de architectuur, initiatieven ter ondersteuning van de jonge starters, steun aan culturele evenementen. Deze zullen blijven naar de toekomst toe. Om de criteria hiervoor te stroomlijnen, heeft deze werkgroep een evaluatiestructuur uitgewerkt waaraan elk binnenkomend initiatief getoetst wordt.

Ook de communicatie naar de Vlaamse architecten toe wordt nog dit jaar geoptimaliseerd door de lancering van **een gebruiksvriendelijke Vlaamse website**. Ook de doelstellingen voor de communicatiestrategie voor 2010 worden nu uitgewerkt, daarbij wordt een informatiedoorstroming op regelmatige basis over de werking van de Vlaamse Raad één van de belangrijkste. Dit moet elke Vlaamse architect de mogelijkheid bieden om inhoudelijke suggesties over de behandelde thema's over te maken.

- **De werking van de Vlaamse Raad** heeft bij het 'proefdraaien' tijdens de afgelopen jaren ook een aantal pijnpunten vastgesteld in de eigen werking. Het meest acute probleem hierbij is het ontbreken van een degelijke ondersteuning naar architecten toe in al wat communicatie over wetgeving, deontologie, enz. betreft. Daarbij ervaart de werking ook de nadelen van het **steeds wisselende mandaat** van de verkozenen (om de drie jaar) waardoor er telkens bijna 1 jaar verloren gaat om nieuwe mandatarissen in specifieke materies in te werken alvorens men tot resultaten kan komen. Intussen ligt het plan op tafel om een degelijke **studiedienst** op poten te zetten

waarbij de **continuïteit in kennis en knowhow** bij het personeel van deze studiedienst berust en de rol van de mandatarissen in hoofdzaak beleidsvoerend is. **De Vlaamse architecten kunnen dan bijgevolg voor hun ondersteuning op die terreinen bij diezelfde studiedienst terecht** en zijn niet langer afhankelijk van het werk van een verkozen mandataris in een werkgroep. Deze denkpiste was oa. ook één van de thema's die op 16 september werd besproken en kreeg 97% ja-stemmen.

Als we in eigen boezem kijken, weten we dat de werkingsstructuur waarbinnen de Vlaamse Raad nu werkt nog voor verbetering vatbaar is en nog efficiënter kan. Daaraan wordt ook gewerkt. Anderzijds zijn we wel van één ding overtuigd: ze garandeert een **maximale weergave van de standpunten van de Vlaamse mandatarissen** bij (voorlopig) vrijblijvende stemmingen aangezien alle afgevaardigden van de respectievelijke departementen, raadscommissies en lokale werkingskernen aanwezig kunnen zijn op de maandelijkse vergadering. **Standpunten die niet de weergave zijn van hun achterban zijn hierbij zo goed als onmogelijk.**

Bovengaand relaas is maar een fractie van de items waaraan binnen de Vlaamse Raad wordt gewerkt. Duidelijk is, dat om al dit vruchtbare werk te kunnen valideren **een autonome werking** met eigen bevoegdheden **dringend** is en we daarom alle registers zullen open trekken om dit op korte termijn te realiseren.

In september 2010 zal de algemene vergadering tenslotte verantwoording moeten afleggen over de **engagementen aangegaan in september 2009**. Een uitgebreid verslag van de vergadering van 16 september 2009 zal te lezen zijn op de nieuwe website van de Vlaamse Raad, evenals een uitgebreid jaarverslag van de werking in 2008.

Wordt vervolgd!

Kati Lamens

Einde van visumstempel in zicht!

We overdrijven geenszins als we stellen dat elke architect reeds jaren heeft uitgekeken naar het einde van de visumstempel.

Het visum verleent aan de consument en aan de bevoegde overheden een eenvoudig middel om er te kunnen op vertrouwen dat de persoon die optreedt als architect, bij het indienen van een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, wel degelijk gerechtigd is het beroep van architect uit te oefenen. **De betrachting om van de archaische stempel af te geraken, leeft quasi even lang als het bestaan van het visum.**

In het kader van de administratieve vereenvoudiging wordt niet louter aan de digitalisering van de aanvraagdossiers tot het bekomen van stedenbouwkundige vergunning gedacht, maar in de eerste plaats aan de invoering van het digitale visum.

Sedert 2006 wordt door de VLRA het initiatief 'Urbain II' gevolgd. Dit gaat uit van AAPD (Algemene Administratie Patrimonium Documentatie – voorheen de diensten van het Kadaster en de Registratie). Het betreft het realiseren van digitale gegevensuitwisseling tussen verschillende actoren met betrekking tot onroerend patrimonium (landmeters, notarissen, architecten, vastgoedmakers, enz.).

Deze federale benadering enerzijds en de verschillende inzichten van de regionale overheden anderzijds, remden echter een vlotte evolutie van deze digitale ontwikkeling af. In 2008 werd in opdracht van het Vlaams Gewest **een diepgaande haalbaarheidsstudie** uitgevoerd met betrekking tot **de invoering van digitale aanvragen tot het bekomen van stedenbouwkundige vergunningen**. De nauwe verwevenheid tussen dit initiatief en de ambitie tot digitale afhandeling van het visum ligt voor de hand. Webtoepassingen zijn hierbij onontbeerlijk, zeker wanneer het uniek gebruik van gegevens voor diverse toepassingen in het kader van administratieve vereenvoudigingen prioritair blijft.

Inmiddels is het duidelijk geworden dat het geen zin heeft om de realisatie van de digitale tools uitgaande van de regionale of federale overheden af te wachten. De nauwe opvolging van de diverse initiatieven heeft ons inmiddels voldoende inzichten opgeleverd inzake de in ontwikkeling zijnde software, **zodat vanuit de Orde de ontwikkeling van het digitale visum concreet kan uitgewerkt worden**. Zo zal deze volledig tegemoet komen aan de jarenlange verzuchtingen van de architecten en anderzijds ook vlot synchroniseerbaar zijn met de softwareontwikkelingen inzake digitale bouwaanvraagdossiers.

Door de informaticadienst van de Orde wordt momenteel intensief gewerkt aan de vernieuwing van 'Archiline', d.i. de gegevensbank van de Orde met betrekking tot alle ingeschreven architecten. Bij al deze elementen wordt het aanbieden en beheren van nieuwe en te wijzigen gegevens via het internet als uitgangspunt genomen.

Deze ontwikkeling zal kunnen **proefdraaien vanaf ongeveer maart 2010**. Vervolgens zullen de uitgezuiverde gegevens van het oude naar het nieuwe systeem kunnen overgebracht worden, waarna de module 'visa' aan het Archiline-platform kan gekoppeld worden. Dit zou operationeel zijn omstreeks midden 2010.

Bij het operationeel maken van het nieuwe systeem zal tevens het digitaal beheer van het 'Tableau van ingeschreven architecten' en de 'Lijst van ingeschreven stagiairs', alsook de 'Lijst Laruelle' zoals voorzien in de wet Laruelle van 25 april 2006, meteen een oplossing krijgen. Zo zal, zowel voor de overheden als voor de particulieren, duidelijkheid kunnen geboden worden over welke architect in welke omstandigheden en voor welke opdrachten effectief als opdrachtgever kan handelen. Dit zal meteen ook een nuttige aanvulling qua bruikbare informatie vormen voor diegenen die de KBO (Kruispunt Bank van Ondernemingen) consulteren.

De betrachting om van de archaische stempel af te geraken, leeft quasi even lang als het bestaan van het visum.

Om een en ander een beetje beter tot onze verbeelding te laten spreken, kan **de te verwachten 'work flow'** als volgt geschetst worden:

- elke visumaanvragende architect zal **via de web-/internettoepassing** zijn gegevens voor een aanvraagdossier kunnen invullen;
- zijn persoonlijke gegevens zullen vooraf ingevuld aangeboden worden op basis van zijn inlogprocedure aan de hand van de **digitale identiteitskaart** (vergelijk met 'tax-on-web');
- alle gegevens, vereist voor diverse formulieren en formaliteiten worden – voor zover nog niet beschikbaar – **eenmalig toegevoegd**, waarna ze beschikbaar zijn voor alle formulieren die voor een aanvraag van toepassing zijn;
- de architect zal de **mogelijkheid** hebben om **alle ingevulde formulieren af te drukken** voor verdere benutting op de traditionele manier, althans tot zolang er nog geen digitale bouwaanvraagdossiers door de vergunningverlenende overheden kunnen verwerkt worden;
- van zodra er **digitale aanvraagdossiers** verwerkbaar zijn, zullen de betrokken diensten online gebruik maken van alle nodige gegevens voor hun interessegebied; de interne uitwisselbaarheid van die gegevens moet het effectief mogelijk maken om alle betrokken partijen en diensten hun rol te laten vervullen op basis van eenmalig geregistreerde gegevens;
- het visum zal in deze 'work flow' opgenomen worden; **het vertelen van het visum zal door de Orde eveneens online uitgevoerd worden**. In de periode dat de dossiers nog in papieren versie moeten ingediend worden – en dat kan in tijd sterk uiteen lopen per gemeente of gewest – zal het visum kenbaar gemaakt worden via een unieke code die ten allen tijde door de betrokken diensten via internet kan geverifieerd worden via de gegevensbank van de Orde.

Aan de verdere uitwerking van dit project door de informaticadienst van de Orde geeft de Vlaamse Raad absolute prioriteit.

Jan Van Breedam

Werk: vraag en aanbod is vanaf heden consulteerbaar op www.OrdevanArchitecten.be

10de editie openhuizenweekend Mijn Huis Mijn Architect

Op zaterdag 26 en zondag 27 september 2009 heeft de Vlaamse Raad van de Orde Van Architecten opnieuw het openhuizenweekend ingericht.

Het grote publiek kon opnieuw kennis maken met de vakbekwaamheid van de Vlaamse architect. **Ruim 170 architecturale parels over heel Vlaanderen en Brussel** stelden hun deuren open aan kandidaat-bouwers en verbouwers. Het uitgelezen moment voor de architect om aan bouwheren duidelijk te maken wat de meerwaarde is van een onafhankelijk architect.

Mijn Huis Mijn Architect is een initiatief van de Vlaamse Raad van de Orde van Architecten en werd voor het eerst niet nationaal georganiseerd. Enkel Vlaanderen en Brussel participeerden. De Waals-Duitse vleugel van de Orde Van Architecten besliste niet deel te nemen aan de aanbesteding die vorig jaar werd uitgeschreven voor de edities van 2009, 2010 en 2011. De opdracht werd gegund aan Pro-A voor de Vlaams-Brusselse editie.

Deze editie, die in het teken stond van **energie- en budgetvriendelijk bouwen en groepswohnungen**, lokte ruim 22.000 bouw- en verbouwlustigen. **Een teken dat er in deze tijden van economische baisse nog vrij veel belangstelling is om te blijven bouwen en verbouwen.**

Opvallend was hierbij dan wel dat de budgetvriendelijke woningen op veel bijval konden rekenen.

Doel van dit evenement is het brede publiek in contact te brengen met **de mogelijkheden van een vakbekwaam en onafhankelijk architect**. Binnenkijken bij bewoners in hun natuurlijke habitat én de mogelijkheid krijgen om met hen een praatje te slaan is de beste manier om het architectenberoep te promoten. Tegelijkertijd verlaagt dit evenement de drempel voor bouwheren om vrijblijvend eens binnen te lopen bij een onafhankelijk architect.

Wie graag volledig geïnformeerd wordt over dit evenement, kan nog steeds terecht op de website www.mijnhuismijnarchitect.com.

Kati Lamens

© ABSOIS ARCHITECTEN

© D'HOORE-VANWEERT ARCHITECTEN

Verzoek expliciet om uw afschrift!

Op 1 september 2009 trad de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in werking. Eindelijk heeft de wetgever er nu ook expliciet in voorzien, indien de architect daar om verzoekt, dat de gemeente u een afschrift van de beslissing bezorgt. Zo vermeldt artikel 4.7.19. §1 van de Codex: "een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing wordt tevens bezorgd aan de toezichthoudende architect, indien deze daarom verzoekt". Dit is enkel voorzien binnen de procedure in eerste aanleg.

De toestemming die de aanvrager via aanstippunt 10 van het aanvraagformulier aan de overheid geeft om de beslissing van de aanvraag tegelijkertijd aan de architect en aan zichzelf mede te delen, houdt geen verzoek in. **Dus, architect, indien u een afschrift wenst te ontvangen, dient u daar expliciet om te verzoeken.**

U kan dit bijvoorbeeld doen door de volgende clausule in een afzonderlijk document of eventueel in de beschrijvende nota op te nemen: "Overeenkomstig art. 4.7.19. §1 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening verzoek ik een afschrift van de uitdrukkelijke beslissing of een kennisgeving van de stilzwijgende beslissing te ontvangen."

De Orde van Architecten zal verder inspanning leveren zodat bij een

volgende wijziging van het aanvraagformulier ook dit een aanstippunt wordt en indien nodig de gemeentes wijzen op hun verplichtingen dienaangaande.

Dirk Mattheeuws

ORDE VAN ARCHITECTEN - NIEUWSBRIEF - OKTOBER - NOVEMBER 2009

Architext is een tweemaandelijkse publicatie van de Nationale Raad van de Orde van Architecten

Verantwoordelijke uitgever: Michel De Keyser
Livornostraat 160 bus 2, B-1000 Brussel
e-mail: nationale.raad@ordevanarchitecten.be
www.ordevanarchitecten.be

De uitgever is niet verantwoordelijk voor gebeurlijke fouten

Publicatieadres: I.C.A.S.D. v.z.w., Ravensteinstraat 23, B-1000 Brussel